

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 7 MARCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg 7go Lutego.

W Imiennym Naywyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazie danym Radzie Państwa, 1813 roku dnia 16go Grudnia wyrażono:

„Przy wtargnięciu nieprzyjaciela w granice Nasze, kiedy przy wielu innych usiłowaniach do jego zniszczenia użytych, okazała się potrzeba formowania wojsk, poruczone było o tém staranie znajomemu z doświadczenia i gorliwości swojej Jenerałowi Xięciu Łabanowi - Rostowskiemu. Z postępem oręza Naszego formowanie to tak się dalece powiększyło, że liczba wojsk formujących się pod jego naczelnictwem, złożyła znaczną armią pod imieniem rezerwowey, która została rozłożona w Xięstwie Warszawskiem z tém przeznaczeniem, aby w jednymże czasie dostawiała do wojsk działających wyćwiczone rezerwy, a razem w ścisłej blokadzie trzymała twierdze Modlin i Zamość przez nieprzyjaciela zajęte. Jenerał Xiążę Łabanow - Rostowski odpowiedział zupełnie położonemu w nim zaufaniu: armie działające już do tej pory, wzmacniały się drugimi rezerwami, pod jego zawiadowaniem uformowanymi, a twierdze po długim oporze, przymuszone były poddać się ze swoimi załogami i znaczną ilością artylleryi.

„W nadgodę tak wielkich usług dla dobra oyczynny podjętych przez Jenerała Xięcia Łabanowa - Rostowskiego, Rozkazujemy mu zasiadać w Radzie Państwa. (z Gaz. Senackiey.)

St. Petersburg dnia 25go Lutego v. s.

Naywyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazem, danym Rządzacemu Senatowi, we Francyi w mieście Vandoeuvres zalecono: S. Petersburgskie, Nowgorodskie, Jarosławskie, Tulskie i Kałuskie uzbrojenia rozpuścić do domów. Przy tem podobało się JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI oświadczyć imieniem oyczynny wdzięczność wszystkim rangom Uzbrojenia, za gorliwość i zapał, z jakimi odbywali swoją czasową służbę, i życzenie, ażeby Woioownicy pozyskawszy sławę na polu honoru, cieszyli się nią wśród rodzin swoich w zupełnym zaciszu, i powrócili po dawnemu do trudów i przemysłu spokojnych obywateli. — Drugim Ukazem tegoż samego dnia rozkazano równie rozpuścić do domów Twerkie i Włodzimirskie uzbrojenia znajdujące się w Rosyi dla służby wewnętrzney.

— JW. Metropolita Kościołów Rzymsko - Katolickich w Rosyi, Stanisław Siestrzencewicz miał zaszczyt w tych dniach otrzymać order S. Włodzimierza pierwszego stopnia, przy następny Naywyższym piśmie, danym 25go Stycznia w Bar sur Seine:

„My ALEXANDER PIERWSZY z Bożew łaski Imperator i Samowładca Wszech Rosyi &c. &c. Nayprzewielebniejszemu JX. Stanisławowi Siestrzencewiczowi Metropolicie Kościołów Rzymskich w Rosyi.

„Trudy w ciągu czterdziestoletniego rządzenia „w Rosyi Kościołem WMP. poręczonym i zupełnie z przychylnością oddanie się jak Przodkom „Naszym, tak i Nam właśnie, dają WMP. prawo na szczególne względy Nasze. W dowód oznaczenia łask i pamięci Naszey na takowe zasługi, „My Naymiłostwiey Mianujemy i zaszczycamy „WMP. Kawalerem Wielkiego Krzyża, orderu S. „Apostołom Równego Xiążęcia Włodzimierza iszey „klasy, którego znaki przy tém przesyłając, dla „noszenia podług przepisu ustaw, Zostaiemy

„z łaską Naszą IMPERATORSKĄ WMP. uprzejmie Zyczliwemi.

Bar sur Seine dnia 25

Stycznia 1814 roku. (M.P.)

Na Originale własną JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI ręką podpisano tak:

ALEXANDER

Kontrasygnował Bazyli Popow.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Frankfort dnia 25go Lutego n. s.

W tym momencie odbieramy doniesienie z Troyes pod dniem 19tym b. m. że J. K. W. Królewicz Wirtemberski wszedł do Fontainebleau, i tam kommandanta tego miasta w niewolę zabrał. Tym sposobem ułatwił on sobie drogę do otrzymanego zwycięstwa nad Marszałkami Wiktorem i Oudinotem. Jenerał Czerniszew zdobył szturmem miasto Soissons. Napoleon miał swoją główną kwaterę w Maux. — Feldmarszałek Blücher ściągając do siebie korpusy Jenerałów Bülowa, Winzingerode, Czerniszewa i Xięcia Weymarskiego, a tym sposobem wojsko jego 110,000 ludzi wynosić będzie.

Od niższego Renu dnia 26go Lutego n. s.

Xiążę Następca tronu Szwedzkiego wyrusza dziś z Kolonii do Akwisgranu, a dnia jutrzejszego ma stanąć w Leodium. Armia jego, pomimo lodów, które Ren okrywały, przebyła tę rzekę, częścią pod Kolonią, częścią pod Düsseldorfem. — Miasto Soissons położone w żyżney Prowincyi, zwanej Isle de France, bronione było przez Jenerała Rusca, rodem Włocha, który miał od 6 do 7,000 ludzi załogi, kiedy wojska Sprzymierzone dnia 14go b. m. mocą zdobyły to miejsce, w którym Jenerał Longchamps, 3,000 ludzi i 13 dział dostały się w ręce zwycięzców. Rusca został zabity, a szczątki jego zupełnie rozsprzężonego korpusu natarczywie ścigane. — W Leodium ma się rozpocząć zaciąg kilku batalionów infanteryi do służby Hollenderskiej. — Carnot, który teraz dowodzi w Antwerpii, nałożył na mieszkańców tego miasta podatek wojenny milion franków wynoszący, i który w dniach 8miu wypłacony być powinien; dla pewności zaś zamknąć kazał do Cytadelli kilku najznakomitszych obywateli miasta.

z Włoch dnia 16go Lutego n. s.

Wczoray rozszerzyła się nagle nowina w mieście Weronie, że z Wice-Królem zawarta została umowa względem ustąpienia wojsk Francuzkich z krajów pomiędzy rzekami Mincio i Padem leżących. — Potwierdza się ze wszystkich stron, że awangarda Króla Neapolitańskiego przybyła w okolice Placencyi.

(z Gaz. Berlin.)

Londyn dnia 12go Lutego n. s.

Względem traktatu, który Bonaparte zawarł z Ferdynandem VII Królem Hiszpańskim mamy tu następne wiadomości: Xiążę San-Carlos przywiozł w nocy na dzień 4ty Stycznia do Aranuez ten traktat, wraz z listem uwięzionego Króla z Valencai, do Regencyi Hiszpańskiej. Król wyraża w tym liście swoje ukontentowanie i wdzięczność dla narodu Hiszpańskiego za podjęte dla oyczynny ofiary, i przywiązanie do jego osoby: chwali wytrwałość i męstwo Anglików i wielkie czyny Lorda Wellingtona, oddaje sprawiedliwość Jenerałom Hiszpańskim i Sprzymierzonym. Mówi daley, że C. Napoleon z własnego domysłu proponował mu przez Hrabiego Laforet, zawarcie traktatu pokoju z Francją, podając za zasadę uwolnienie jego osoby i powrócenie mu Rządu bez

żadnego w jakimkolwiek bądź względzie ograniczenia; że Xiaże *San-Carlos* był od niego upoważniony do traktowania z Hrabią *Laforet*, i że dnia 15go Grudnia 1813 podpisany został traktat, który pod rozważę i do przyjęcia Regencyi posyła — Traktat ten składa się z 15tu artykułów. Z tych kilka tyczy się niepodległości Hiszpanii i przywrócenia Rządu Królowi *Ferdynandowi*. Osadzone przez Francuzów twierdze powinny być zwrócone Hiszpanom w tym stanie, w jakim się teraz znajdują. Król *Ferdynand* obowiązując się utrzymać wszystkie posiadłości Hiszpanii, a szczególnie *Port Mahon* i *Ceute*. Ma być zawarta wojskowa umowa, według której Francuzi i Anglicy w jednym czasie z Półwyspu ustąpią. Jeńcy Francuzcy w twierdzach zabrani mają być powróceni. *Ferdynand* rodzicom swoim płacić ma rocznie trzydzieści milionów realów, po śmierci zaś Ojca dwa miliony franków matce. Ma być zawarty traktat handlowy między Francją i Hiszpanią, stosownie do tego, jaki był w roku 1792.

Regencya oświadczyła, że stosownie do postanowienia stanów *Cortes* w miesiącu Styczniu 1811 roku, i stosownie do przyjętych obowiązków względem Anglii, dopóki Król będzie w niewoli, w żadne układy wchodzić, żadnego rozeymu zawierać, gdyby nawet na to zezwolenie Anglii nastąpiło, Hiszpania nie może. To oświadczenie przyłączyła Regencya do odpowiedzi daney Królowi *Ferdynandowi* przez Xcia *San-Carlos*, dodając do tego, że powyższy traktat jako niebyły i niezawarty uważa.

(z *Gaz. Berl.*)

Hiszpania.

(z *Gaz. S. Petersb. Inw. Ros.*)

Niektóre pisma Angielskie, we względzie do Hiszpanii, napelnily nieiąką obawą serca ludzi dobrze myślących, których obchodzi to wszystko, cokolwiek może się przyłożyć do rychłego i pomyślnego ukończenia wielkiej sprawy ludzkości. Miło nam teraz komunikować im autentyczny dowód, który wszelką w tym razie zaspakaia trwogę. Dowodem tym, jest ustawa Stanów *Cortes*, d. 1 Stycznia 1811, której nam urzędowie udzielono.

„Z Bożej łaski *Don Ferdynand VII. Hiszpański* i obu *Indyi* Król, a w jego nieobecności z powodu niewoli, Rada Rządząca tymczasowie ustanowiona, czyni wiadomo wszystkim do kogo należy, że Jeneralne i nadzwyczajne Stany *Cortes*, zgromadzone na wyspie Królewskiej *Leon* postanowiły, co następuje:

„Jeneralne i nadzwyczajne Stany *Cortes* na mocy ustawy swojej 24go Wrześ. r. p. przez którą ogłosiły nieważnemi i żadnemi, te wszystkie zrzeczenia się, które w *Bayonnie* przez prawego Króla Hiszpanii i *Indyi* *Ferdynanda VII.* uczynione były, nie tylko dla tego, że Najjaśniejszy Pan zrobił je będąc w niewoli, lecz i dla tego, że im nie towarzyszyło koniecznie i nieuchronnie potrzebne zezwolenie narodu; z tych przyczyn też Jeneralne i nadzwyczajne Stany *Cortes* i teraz ogłaszają, że one nie tylko nie przyznają, ale nawet uważają i uważać będą za niebyłe i nie mające żadney wagi, ani skutku, każdy traktat, przymierze, albo umowę, jakiebykolwiek one były, które Król, dopóki znajdować się będzie w tym stanie ucisku i niewoli, w jakim się teraz znajduje, zawarł, albo na przyszłość zawrze, czyliby to te akta były spełnione w ziemi nieprzyjacielskiej, czyli też w samej Hiszpanii, jeżeli tylko osoba Króla będzie otoczona woennymi siłami, albo znajdować się będzie pod wpływem bezpośrednim lub pośrednim wydziercy jego korony. Albowiem nigdy Narod nie uzna wolnym Króla swojego, i nie zacznie mu być posłusznym, dopóki go nie uyrzy wpośród wiernych jego poddanych, w gronie stanów Narodowych *Cortes*, teraz będących, lub na przyszłość być mających, albo na łonie Rządu ustanowionego przez Stany Jeneralne. Tym sposobem oświadcza się powszechnie, że wszelkie naruszenie tej ustawy, poczytane będzie od Narodu, jako postępek szkodliwy oyczyźnie, a jey gwałciciel ma być ukarany podług wszelkiej praw surowości. Nakoniec oświadcza Stany *Cortes*, że szlachetny naród, który one reprezentują, ani na jedną chwilę nie złoży oręża, nie przystąpi do żadney zgody ani rozeymu, jakię one bydy mogły natury, dopóki uprzednie Hiszpania i Por-

tugalia nie będą oczyszczone od tych woysk, które tak niesłusznie do tych krain wkroczyły; albowiem Stany *Cortes* wraz z całym narodem postanowiły, dopóty nie składać oręża, dopóki nie zabezpieczą i nie utwierdzą świętey Religii przodków, swobody naysukochańszego swego Monarchy, niepodległości i całości Państwa. Rada Rządząca uważać ma tę ustawę, jako nigdy nie mogącą być wzruszoną, rozkazać ją drukować, ogłosić i rozesłać: niech będzie wiadoma i ściśle dopełniana w całej przestrzeni Hiszpańskiego Panowania.

(następują podpisy) *Alonzo Kanedo* Prezydent i inne.

Dan na wyspie Królewskiej *Leon* 1go Stycznia 1811 roku.

Traktatu pokoju między Szwecją i Danią dokończenie (Początek był w Numerze 17tym)

Warunek 8my) Król Jegomość Duński obowiązując się także uroczyście zapewnić mieszkańcom Pomeranii Szwedzkiej i wyspy *Rugen* wraz z przynależnościami, ich prawa, ustawy, wolność i przywileje, iak takowych teraz używają, i iak też w aktach roku 1810 i 1811 były kontynuowane. — Ponieważ Szwedzkie papierowe pieniądze nigdy nie miały biegu w Pomeranii Szwedzkiej, przeto obiecuje Król Jegomość Duński w systemacie tym, bez wiedzy i zezwolenia Stanów krajowych, żadney nie czynić zmiany.

9ty) Ponieważ Król Jegomość Szwedzki, podług warunku 6go, traktatu przymierza, z Królem Jegomością Angielskim dnia 3go Marca 1813 w *Sztokholmie* zawartego, obowiązał się na dwudziestoletni przeciąg czasu, rachując od daty wymiany zatwierdzeń wspomnionego traktatu, dozwolić portu *Stralsund* na skład wszystkich towarów osadniczych, płodów i rękodzieł, tak z Anglii iak i z osad, na Angielskich lub Szwedzkich okrętach wprowadzonych, a to za opłatą iednego procentu za skład od wchodu i wywozu; przeto Król Jegomość Duński, iako Władzca Pomeranii Szwedzkiej, obowiązując się dopełnić tego warunku, i ponowić go w traktacie mającym się zawrzeć z Królem Jegomością Wielkiej Brytanii.

10ty) Dług publiczny zaciągnięty od Królewskiej Pomeranńskiej Kamery, przechodzi na Króla Jegomości Duńskiego, iako Władzcę Pomeranii Szwedzkiej, który przyjmuje także warunki poczynione względem umorzenia tego długu.

11ty) Król Jegomość Duński przyznaje darowizny poczynione od Króla Jegomości Szwedzkiego w Pomeranii Szwedzkiej i na wyspie *Rugen*, aż do dnia dzisiejszego, w dobrach lub dochodach, a które czynią rocznie 43,000 talarów, w grubej Pomeranńskiej monecie.

12ty) NN. Królowie Szwedzki i Duński obowiązują się nawzajem: niezmieniać nigdy pierwotnego przeznaczenia summ obracanych na instytucye dobroczynności, lub użytek publiczny, w krajach nabytych przez nich mocą niniejszego traktatu, to jest w Królestwie Norwegii i w Xięstwie Pomeranii Szwedzkiej, a oraz w ich przynależnościach. Król Jegomość Szwedzki obiecuje w skutku niniejszego wzajemnego układu, utrzymać Akademię założoną w Norwegii, iak nawzajem Król Jegomość Duński Akademię *Greiswaldzką*.

13ty) Król Jegomość Szwedzki pragnąc przyłożyć się, ile od niego zależy, aby Król Jmć Duński otrzymał wynagrodzenie za ustąpione Królestwo Norwegii, czego już Król Jmć Szwedzki dał widoczny dowód przez ustąpienie Pomeranii Szwedzkiej, użyte całego swego znaczenia u Sprzymierzonych Monarchów, aby wspomniany N. Król Duński, oprócz tego przy powszechnym pokoju, otrzymał stosowne wynagrodzenie za ustąpioną Norwegiją.

14ty) Zaraz po podpisaniu niniejszego traktatu, przesłana będzie iak nayspieszniej wiadomość o tém Dowódczom i woyskom, aby działania nieprzyjacielskie, tak na lądzie iak i na morzu, z obu stron ustały.

(*Warunki od 15go do 27go zawierają szczególne postanowienia, iako to: wolność opuszczenia Norwegii, lub Pomeranii Szwedzkiej, i powrotu do oyczyzny.*)

28my) Zatwierdzenie niniejszego traktatu nastąpić w *Kopenhadze* w przeciągu 4ch tygodni, rachując od dnia podpisania, lub ieszcze rychley jeżeli można.

W dowód tego my niżej wyrażeni, w moc naszych pełnomocnictw, podpisaliśmy niniejszy traktat przymierza, i zatwierdzili go naszymi pieczęciami. Dan w Kiel dnia 14go Stycznia 1814go.

(Podpisano)

G. Baron Wettersziet.

Edmund Burke.

(Do powyższego traktatu załączony był następujący.)

Oddzielny warunek: Ponieważ Król Jmć Duński, pełen jest ufności w przyjacielskim pośrednictwie NN. Królów Szwecyi i Anglii, aby stosunki przyjaźni i pokoju między nim a NN. Imperatorem wszech Rosyi i Królem Pruskim, tak iak takowe były przed wojną, przywróconemi iak najprędzey zostały; przeto zezwala Król Jegomość Duński na bezzwłoczne zaniechanie kroków nieprzyjacielskich przeciw tym Mocarzom, iako Sprzymierzeńcom Szwecyi i Anglii. Wszystkie, po podpisaniu niniejszego traktatu, poczynione zdobycze, będą nawzajem zwrócone. Niniejszy warunek ma taką samą moc, iakby był umieszczonym słownie w traktacie dzisiay zawartym, i będzie w jednymże czasie zatwierdzony. W dowód tego, i t. d. (Data i podpisy iak wyżej.)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Twierdza *Kistryn* do takiego stanu ogłodzenia przyprowadzoną została, że załoga od nieiakiemu już czasu nawet końskiego mięsa nie dostaie. Szczury, koty, i wszystkie najobrzydliwsze zwierzęta poszły na pokarm tych nędzarzów. Śmiertelność jest wielka, i bardzo wiele ludzi umiera na szkorbut.

— U Jenerała dywizyi *Forestier* pojmanego w bitwie pod *Brienne*, który potem z ran umarł, znaleziono dwa następne rozkazy dzienne: I. „Codziennie odbieram skargi na złe sprawowanie się żołnierzy na kwaterach. Wielu mieszkańców tak złe traktowani i udręczeni byli, iż własne domy opuścić musieli. — PP. Jenerałowie przypomną żołnierzom swoim, że są u swoich współziomków, że ich nie uciemniać, ale bronić powinni, i że nic więcej wymagać nie mogą, prócz tego co jest ustawami dozwolono. — W głównej kwaterze *Void*. 18 Stycznia 1814.

Podpis

Xiaże Belluno.

II. „Wielu żołnierzy wymykają się ze swoich kwater, i włoczą się po kraju, dla uciskania i rabowania mieszkańców: inni dezertują. Dla zapobieżenia tym nadużyciom, PP. Jenerałowie wydawać będą częste odezwy, rozstawią poczty, i innych przyzwoitych środków użyją. — W głównej kwaterze *Baccarat*. 8. Stycznia 1814.

Podpis

Xiaże Belluno.

— Twierdze *Strazburg*, *Kehl*, i *Landau*, są obleżone przez woyska Badańskie; *Luxemburg* i *Thionville*, przez woyska Elektora Heskiego. — Zachodzą pod niemi niekiedy wycieczki, lecz te zawsze odparte bywają.

— Donoszą ze *Stutgardu* pod 21 Lutego, że Lord *Castlereagh*, Lord *Cathcart*, i Jenerał *Stuart* powrócili z *Chatillonu* do głównej kwatery Monarchów Sprzymierzonych, zostawiwszy tam Lorda *Aberdeen*.

— Dnia 11go Lutego Królewicz Wirtemberski po zaciętej walce, zdobył miasto *Sens* przez Jenerała *Alix* i 3,000 ludzi bronione. Nieprzyjaciel był rzucony za rzekę *Yonne*; jeden Półkownik, Szef głównego Sztabu, Adjutant Jenerała *Alix*, i około 100 jeńców wraz z miastem dostało się w ręce zwycięzców.

— W *Troyes* dnia 17go Lutego odebrano wiadomość, że ważna twierdza *Befort* zdobytą została. — Główna kwatera Xięcia *Schwarzenberga* znajdowała się w tenczas w *Bray*, Królewicz Wirtemberski w *Fontainebleau*, a placówki jego stały w *Melun*. Miasto *Provins*, i inne w tej okolicy były w ręku Sprzymierzonych. — Donoszą pod tymże dniem z *Troyes*, że to nie wstrzymane pomykanie się na przód wielkiej Armii, i wszystkich innych korpusów Sprzymierzonych, wprawia Stolicę Francuską w trudny do opisania przestrach. Już wywieziono wszystkie skarby kunsztów. — Tysiące mieszkańców z majątkami śpieszą do bram Paryża, nie wiedząc w której stronie Państwa znaleźć mogą bezpieczeństwo. Zamieszanie, nie pewność, trwoga, ustawicznie rozsiewane pogłoski, i różne mniemania, grożą tej

Stolicy zupełnem wkrótce rozwiązaniem cywilnego i społecznego porządku. Potrzeba było już dotąd najsurowszych środków policyi, aby lud utrzymać na wodzy.

— W dniach 13, 14 i 15tym Lutego, gdy Feldmarszałek *Blücher* uczynił był na moment wsteczny obrót od *La Ferté*, Napoleon posunął się za nim z woyskiem swoim: z tego korzystając Armie Xięcia *Schwarzenberga* i Jenerała *Wrede*, czynić zaczęły obróty dla przecięcia odwrótu na Paryż woysku Francuzkiemu. Tém poruszeniem zatrzwożony nieprzyjaciel, zaledwo dostać się mógł na powrót do swojej pozycji. Sprzymierzeni trop w trop go ścigali, i zajęli mocne stanowiska *Prowins*, *Nangis* i *Dammarie*.

— Anglicy we 12,000 ludzi wylądowali pod *Geną*, osadzili to miasto, i oczekiwali na mocne posilki z *Sycylii*. (z *Gaz. Berl.*)

— W ostatnich dniach Lutego *Davoust* wypędził jeszcze 600 obywatelów z *Hamburga*.

— Dnia 18go Stycznia *Suchet* był jeszcze w *Barcellona*, woyska zatem Francuzkie nie ustępują z *Hiszpanii*.

— Dnia 4go Lutego n. s. Deputowani Kantonów gdzie się już znajdowali i Deputowani kraju *Gryzonów*, odprawili posiedzenie, na którym podany był projekt nowego Aktu Związkowego. Składa się on z 25 Artykułów. Najważniejsze są — Żadne stosunki poddaństwa exystować nie będą w Prowincjach Szwajcarskich — Żaden Kanton nie może sam czynić związku z obcym krajem. *Zurich* będzie miastem przodkującym, i corocznie w tém mieście Sejm zbierać się będzie. &c. &c. (*Zusch.*)

(*Gazety S. Petersburskie pomieściły następne XV: doniesienie od armii Szląskiej z St. Quen d. 4go Lut. datowane.*) „Dnia 22go Stycznia wyruszył korpus Jenerała *Sakena* w dwóch kolumnach: pierwsza przez *Ligny*, druga przez *Veaucouleurs* i *Joinville*. Nieprzyjaciel posunął się tegoż samego dnia po południu w 2500 jazdy z *Ligny* ku *St. Aubin*, strzelał z jednej baterii do jazdy od Jenerała *Wasilczykowa* prowadzonej, lecz cofnął się widząc, że mu nie ustępują posady. Dnia 23go Jenerał Porucznik *Xiaże Szczerbatow* zdobył szturmem miasto *Ligny*; nieprzyjaciel cofnął się do *St. Dizier*. *Xiaże Szczerbatow* uderzył na niego i w tém miejscu, i popędził go ku *Witry*. Dnia 26go Stycznia podług uczynionych rozporządzeń, pociągnął *Xiaże Szczerbatow* ku *Brienne*, dla połączenia się tamże z Jenerałem *Sakenem*. Jenerał *Lanskoj* zajmował z przednią strażą *St. Dizier*, oczekując na korpus Jenerała *Yorka*, który ciągnąc przez *St. Mihiel* miał dnia 26go stanąć w *St. Dizier*. Nieprzyjaciel uwiadomiony zapewne o odejściu Xięcia *Szczerbatowa*, korzystając z tego, uderzył dnia 27go na *St. Dizier*, i zmusił przewagą Jenerała *Lanskoja* do cofnięcia się ku *Joinville*. Można było przewidzieć ten wypadek. Korpus Królewicza Wirtemberskiego stał między *Brienne* i *Barem* nad rzeką *Aube*, a korpus Hrabiego *Giulaja* pod *Barem* nad *Aube*, dokąd wielkie woysko posuwało się z *Chaumont*. Korpus Hrabiego *Wittgenszteyna* mógł stanąć dnia 29go pod *Joinville*; korpus *Kleysta* miał dnia 2go Lutego dla wsparcia Jenerała *Yorka*, przeyść pod *St. Mihiel* przez *Moze*.

W takich okolicznościach, Feldmarszałek ściągnął dnia 28go Stycznia Jenerała *Lanskoja* przez *Doulevant* do *Soulains*, skupił korpus Jenerała *Sakena* i część korpusu Jenerała *Lanzerona*, pod wodzą Jenerała *Olsufiewa* pod *Brienne*; kazał posunąć się jazdą do *Arcis* i *Troyes*, gdzie stały nieprzyjacielskie jazda i piechota, i oczekiwał dalszych poruszeń nieprzyjaciela, który dnia 28go posunął się do *Wassy* i *Montierender*, a z ostatniego miejsca dnia 29go pociągnął ku *Brienne*. Jeszcze nie można było ocenić zamiarow nieprzyjaciela. Feldmarszałek zebrał woysko będące pod jego rozkazami pod *Brienne*, i uwiadomił o tem Królewicza Wirtemberskiego, który przygotował sobie stanowisko pod *Maisons*. Przednia straż korpusu Jenerała *Wittgenszteyna*, pod sprawą Jenerała Hrabiego *Palena*, połączyła się z woyskiem Szląskiem. Około południa przyprowadzono pojmanego w niewolę między *Witry* i *Arcis* Półkownika; miał on przy sobie kilka niezmiernie ważnych pism urzęd-

dowych, z których okazywało się: że *Napoleon* przybył do wojska, i postanowił dalej posuwać rozpoczęty bój wstępny przez *St Dizier*. W rozkazie danym Marszałkowi *Mortier* powiedziano: aby opuścić *Troyes* i rzekę *Aube*, dla przyłączenia się do prawego skrzydła idącego na przód wojska.

Wiadomości te wyjaśniały: że nieprzyjaciół szukał bitwy; a że połączył całe swoje wojsko, przeto *Feldmarszałek* postanowił zbliżyć się do wielkiego wojska, gdyż takowe przed 1 Lutego mogło stanąć pod *Barein* nad *Aube*, a między *Brienne* i dopiero wspomnianem miastem, w połączeniu z stanowiskiem pod *Maisons*, znajdowała się mocna posada pod *Trannes*. Zaśledwo wydano rozkaz do marszu, kiedy nieprzyjaciół we trzy mocne kolumny, posunął się ku *Brienne*; była 5cia po południu — *Feldmarszałek* postanowił przyjąć bitwę.

Bitwa pod Brienne.

Brienne le Chateau, jest miejsce zupełnie otwarte, zabudowane drewnianymi domami, bez murów, leżące przy wstępie na wzgórzu, na którym stoi zamek, a które ciągnie się aż do *Lesmont*. Od *Brienne* ku *Montierender*, na drugiej stronie aż do *Trannes*, są wielkie równiny. *Jenerał Palen* okrywał z rana, w 2000 jazdy, marsz korpusu *Jenerała Sakena* z *Lesmont* ku *Brienne*, i uważał rozwijanie się siły nieprzyjacielskiej. Miasto *Brienne* osadził korpus *Jenerała Olsufiewa*; korpus *Jenerała Sakena* stał na gościńcu od *Brienne* do *la Rothiere* w tyle w kolumnach. Nieprzyjaciół rozwinął znaczną masę jazdy przeciw *Jenerałowi Palenowi*, który chcąc uniknąć potyczki z przewyższającą jazdą nieprzyjaciela, cofnął się ku *Brienne*. Nieprzyjaciół chcąc go oskrzydlić, posunął prawe skrzydło swojej jazdy aż do wzgórza, a *Hrabia Palen*, podług danej sobie instrukcji, cofnął się przez miasto do korpusu *Jenerała Sakena*.

Nieprzyjaciół utworzywszy kolumny do natarcia na *Brienne*, tak z artylleryi, jak i piechoty, kazał im posuwać się do lewego skrzydła, gdzie jazda jego stała bez poruszenia. Na lewym skrzydle nieprzyjaciół mało miał jazdy, lecz masy piechoty i dwie baterie, wraz z dwiema innymi na prawym skrzydle, strzelały do miasta, i w kilku miejscach już pożar wzniesiły. Nieprzyjaciół nie mógł użyć jazdy na swoim prawym skrzydle; powinien ją był, po odejściu *Hrabiego Palena*, przeciągnąć na lewo. *Feldmarszałek* kotrzyszał z tego błędu, rozkazał jazdzie *Jenerała Sakena*, do której przyłączyła się jazda *Jenerała Palena*, uderzyć natarczywie na lewe nieprzyjacielskie skrzydło; stało się to w same zmierzkanie. Zabrano dwie baterie nieprzyjacielskie; złamano jego lewe skrzydło.

Tymczasem *Jenerał Olsufiew* odparł natarcie nieprzyjaciela na miasto; nieprzyjaciół ponawiał jednak natarcia od prawego skrzydła świeżym wojskiem. Odparto i te równie jak pierwsze; jednakże od strony zamku znalazł nieprzyjaciół w nocy sposób, wtargnąć wchodem nieosadzonym, i zająć część zamku. Korpus *Jenerała Sakena* posunął się krokiem szturmowym: a o godzinie 11tej w nocy skończyła się walka na tem: że miasto *Brienne* całe w płomieniach pozostało w naszych rękach; jednakże nieco strzelców nieprzyjacielskich utrzymało się w zamku. Jeńcy byli z samej gwardyi, i zeznawali, że *Cesarz* dowodził osobiście.

Feldmarszałek odłożył skupienie wojska aż do nazajutrz, i kazał *Brienne le Chateau* osadzić jazdą. W szkole wojskowej tego miasta edukował się *Napoleon*: tu wziął pierwszą naukę sztuki wojennej — tu własną swoją podpalił kolebkę.

Dnia 23go Stycznia nieprzyjaciół ściągawszy swoje lewe skrzydło, posunął się z piechotą ku południowi pod *Brienne*, i bił z dział wielkiego kalibru do linii jazdy naszej za tem miastem stojących; kawaleria ta według rozkazu zajęła stanowisko pod *Trannes*. Nieprzyjaciół rozstawił się prawym skrzydłem w *Dienville*, środkiem w *la Rothiere*, a lewym w *Chaumenil*. Rozwinął on znaczne, i armią Szlaską przewyższające siły. Tymczasem nadciągnęło główne wojsko. *Jenerał York* zdobył był dnia 30go Sty-

cznia *St Dizier*, a przytem jedno działo: *Xiąże Schurzberg* donosił *Feldmarszałkowi*; że dnia 1go Lutego korpus *Królewicza Wirtemberskiego*, *Hrabiego Giulaja* i odwod grenadyerów Rosyjskich, stanął pod *Trannes*, i poruczył *Feldmarszałkowi* uderzyć na nieprzyjaciela z tem wojskiem, a oraz z wojskiem Szlaskim, kiedy tymczasem *Jenerał jazdy Hrabia Wrede* posuwałby się z *Doulevant* ku *Brienne*.

Bitwa pod La Rothiere.

Feldmarszałek postanowił natrzeć w południe w trzech kolumnach. *Królewicz Wirtemberski* miał uderzyć na *Chaumenil*, *Jenerał Saken* na *la Rothiere*, *Hrabia Giulay* na *Dienville*! Rosyjscy grenadyerowie stali w odwodzie. *Królewicz Wirtemberski* rozpoczął bitwę natarciem na wzgórza leśne, wyparł nieprzyjaciela, uderzył na *la Chivry*, zajął to miejsce i przewyciężył wszystkie przeszkody posady, które między innymi trudnościami, nie dozwoliły mu użyć dział do natarcia. *Jenerał Saken* nie mógł także doprowadzić do walki dział z swego stanowiska, tak bowiem głęboko zagrzeźły w ziemię, że połowę musiano zostawić w stanowisku, aby drugą połowę podwójnym zaprzęgiem, można było wyruszyć.

Jenerał Saken mimo tego posunął się aż do *la Rothiere*; *Hrabia Giulay* postąpiwszy z swymi działami ku *Dienville*, kazał piechocie zająć *Uninville*. O trzeciej po południu, bitwa stała się powszechną. Zawierucha śnieżysta tak zaciemniała czasem powietrze, że częstokroć musiał ustawać ogień, gdyż jedna strona nie widziała drugiej. Nieprzyjaciół rzucił się w przewyższającej sile na *Królewicza Wirtemberskiego*. Utracono *la Chivry*; odzyskał *Królewicz* to miejsce, i utrzymał się przy nim, rozstawiając tamże ośm batalionów.

Jenerał Baron Saken, uszykowawszy potem wojsko swoje w masę, zdobył wieś *la Rothiere*. Jazda *Jenerała Sakena* uderzyła na nieprzyjacielską, która szła na przeciw niej w przewyższającej sile, i aż się ku masom naszej piechoty posunęła. Tu jazda *Jenerała Sakena* otrzymawszy odsiecz, w połączeniu z piechotą uderzyła na nowo. Rozbito jazdę nieprzyjacielską, i ścigano aż ku staremu miastu *Brienne*. Piechota nieprzyjacielska popadła w nieład; zdobyto 32 dział. Od tej chwili bitwa była wygraną.

Nieprzyjaciół utrzymywał się jeszcze w 5ch miejscach. *Feldmarszałek* posłał posiłki *Królewiczowi Wirtemberskiemu*; poprowadził on sam odwod przeciw *la Rothiere*. *Królewicz* połączywszy się z *Jenerałem Wrede*, stanął najprzód w *Chaumenil*, a potem zdobył *la Rothiere*; lecz nieprzyjaciół trzymał się jeszcze do 11tej w domach. Nakoniec, lecz dopiero ku północy powiodło się *Hrabiemu Giulaiowi*, po zwalczeniu wielu przeszkód, zdobyć *Dienville* i w nim się utrzymać. — Nieprzyjaciół pobity na wszystkich punktach, cofnął się w nocy do *Brienne*. Odebrano wiadomość od *Hrabiego Wrede*: że zdobył *Morvillier*, posunął się ku *Chaumenil*, a na szóstym nieprzyjacielskim korpusie pod wodzą Marszałka *Marmonta*, który przeciw niemu walczył, zdobył 23 dział. *Królewicz Wirtemberski*, który miał doczynienia z drugim nieprzyjacielskim korpusem, zdobył 9 dział. *Jenerałowie Saken i Giulay* mieli przeciw sobie nieprzyjacielskie gwardye.

Trzej Monarchowie obecni byli bitwie pod *la Rothiere*, i znajdowali się w środku między *Trannes* i *la Rothiere*; obecność ich ożywiała wojsko. Nocą gwardye konne i piesze, Rosyjskie i Pruskie, nadciągnęły pod *Trannes*.

Dnia 2go Lutego *Feldmarszałek* kazał o 7mej zrana posunąć się wojsku, dla odnowienia bitwy; lecz nieprzyjaciół zostawił słabą tylko, tylną straż w *Brienne* dla zasłaniania odwrotu swego na *Lesmont*. Wkrótce potem wyparty, zostawił wszędzie ślady klęski i straty. Wojsko ściga go w kierunku *Paryża*. W bitwie tej, w której nieprzyjaciół wszystkie swoje połączył siły, ze strony *Mocarstw Sprzymierzonych*, nie walczyły bynajmniej korpusy *Jenerałów Kollareda, Wittgensteina, Yorka, i Kleista*; Rosyjskie odwody, a oraz wszystkie gwardye.

N. 1764.

P O D R A D.

2 Zyczący sobie podić się przewozu chleba z magazynów leżących na brzegu rzeki Wilii na Łukiszkach, w inne miejsca na to w mieście przeznaczone, raczą się stawić dla targu do Kommissyi Wileńskiego Prowiantskiego Depo, codziennie od daty niniejszey do dnia 12go tego miesiąca, gdzie uwiadomieni będą o ilości potrzebowanej przewozki, i o miejscach, gdzie przewozić. Dnia 2go Marca 1814.

Siódmej klasy Pośników.

Ostateczne ostrzeżenie do Possessorów Dóbr i Kapitałów Edukacyynnych.

3 Kommissya do Funduszów Edukacyynnych na Guberniie Litewskie, Białoruskie, Mińską i na Prowincyą Białostocką naznaczona, pomimo użyte środki nie widząc ze strony Possessorów dóbr i kapitałów Edukacyynnych przyzwoitej troskliwości i pospiechu w opłacie remanentów od nich należących, a z drugiej strony uważając, że zamitrażony w znaczney już ilości dochód szkolny może zrzucić zupełne zatrzymanie biegu nauk; przymuszoną nakoniec zostaje przystąpić do kroku już ostatecznego, to jest: do wyznaczenia stosownie do Konstytucyi 1775 *Sekwestratorów*, dla odjęcia dóbr niewypłatnym Possessoróm i dla ogłoszenia onych pro vacantibus do sprzedaży przez licytacyą, oraz do zaięcia dóbr Ewikcyynnych w extenuacyą. Uwiadamiając o tém Kommissya Possessorów dóbr i kapitałów Edukacyynnych, ieszcze im ostateczny podaje środek do uniknienia tego przez prawo i przez rozkazy Zwierzchności wskazanego rygoru: a ten środek jest nie inny tylko, ażeby w przeciągu tygodni trzech od daty tej publikaty wnieśli należytość Funduszowi Edukacyynemu zawinioną. Ktokolwiek w tym naznaczonym terminie okaże troskliwość w zaspokoieniu Funduszu; taki, chociażby nawet zostawał ieszcze cokolwiek dłużny, znajdzie wzgląd sprawiedliwy, i rugowany z dóbr nie będzie. Ci zaś, co są zupełnie w opłaceniu remanentu niebali, którzy nie tylko z lat kilku zostają dłużni, ale i późniejsze nawet raty płacić zupełnie zaprzestali; tacy, iako już na żaden wzgląd nie mogący zasługiwać, dobra przez nich posiadane bez powrotu utracą. Przed upłynieniem powyżey oznaczonego Śniedzielnego terminu od daty dójścia tej publikaty, każdy Possessor dóbr i kapitałów Edukacyynnych uprzedzając wysłanie *Sekwestratora*, zawiadomi Kommissyą wiele remanentu do Kaznaczeystwa zapłacił i iaka ieszcze ilość do wypłacenia pozostaje. Niedawaiący o tém wiedzieć Kommissyi, poczytani będą iako niechcący już zupełnie korzystać z tego udzielonego ieszcze trzytygodniowego terminu, i poświęcający dobrowolnie majątki swoje na odjęcie i sprzedaż per plus offerentiam. W tych tedy kontentach Kommissya postanowiwszy przesłać do każdego Possessora exemplarz drukowany tego ostatecznego już ostrzeżenia, podadź ono nadto i do *Gazety Kuryera Litewskiego* Kancellaryi swoiey zaleca. Datt w Wilnie na Sessyi dnia 26go Februaryi 1814 roku.

Adam Hrabia Chreptowicz Kom. Sąd. Edukacyynney Kommissarz.

Michał Dmochowski Pisarz.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

2 1814 Febr. 27 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w terminie Dekretem Remissyynym Departamentu Sądu Głgo Spraw Cywilnych Gubernii Litt. Wileńskiej w dacie 1813 gbra 15 dnia dla rozdziału Dóbr Łazdun Dziedzictwa JW. Józefa Wołodkowi-cza Marszałka był: Gubernii Miń: i Kawalera dnia 15 Febr. roku bieżącego przybywszy, Kopią Spraw i komportacyą do Kancellaryi Ziem: Oszmiań: tak ze wszystkimi stronami w Sprawę wchodzącemi, jako też z JX. Józefem Korwelem na dzień 1 Maja roku terazniejszego 1814 z persystencyą dwu miesięczną i wolną dla wszystkich stron do Sprawy należących komunikacyą decydował. Akta kalkulacyi, weryfikacyi i Inkwizycyi w Dobrach na Exdywizyą idą-

cych na dzień 25 Julii całym swym kompletem uznał. Pomiare wszelkich Dóbr i Komornikow respective onych determinował wyznaczonym z Sądu swiego Administratorom opłatę Skarbowi należną, punktualnie dopełniać zalecił i powtórny Zjazd dla oczewistego rozpoznania Sprawy na dzień 2 gbra roku terazniejszego dla wszystkich stron do Dóbr Łazdun w Guber: Wileń: w Pwcie Oszmiań: przeznaczył. O czym wszystkich JWW. i WW Kredytorow i Pretensorow przez trzykrotną w *Kuryerze Lit:* awizacyą uwiadamia.

Kanutt Romanowicz Sędz. Z. Pttu Wileń: Prezydujący Exdywizor.

Józef Kuczewski Prezes Grodz: Pttu Trock: Exdywizor. Wincenty Szukszta Sędzia Ziem: Pttu Kowień: Exdywizor.

Ignacy Kłoczowski Prezydent Ziem: Pttu Dun: Exdywizor.

Ignacy Chomski Pisarz Ziem: Pttu Wileyskiego Exdywizor.

L. Krzywkowski Szambelan, Exdywizorski Regent.

2 Sąd Exdywizorski Remissa Sądu Głównego 2go Departamentu Litt: Wileń: Gubernii dla zrobienia winney satysfakcyi Kredytorom WW. Sędziow Sopoćkow naznaczony, po uprzedzonym Dekrecie akcessoryynym, dnia 18 presentis do majątku Białozorowa zjechawszy, Kredytorom tychże WW. Sopoćkow zapowiada, że dnia 10 Marca zamiarem oczewistego rozsądzenia sporow do namowy całkowitą Sprawę wezmie, i w myśl Remissy na niestawiających amissyą zapisze. Datt 1814 miesiąca Februaryi 25 dnia.

Wincenty Mołochowiec Prezydujący Sędzia Grodz: Kowień:

Józef Skarżyński Sędzia Grodzki Pttu Trockiego Exdywizor.

Theodor Pietkiewicz Grodz: Wilkom: Pisarz i Exdywizor.

5 Kommissya Sądowa Edukacyyna Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej, podaje do wiadomości, iż gdy licytacya aredowney possessyi dóbr pierwey XX. Pawlinów Włodawskich, teraz Edukacyynnych połowy wsi Pulemca, Chrypska i Wólki Chrypskiej w Gubernii Wołyńskiej, Powiecie Włodzimierskim, w bliskości miasteczka Włodawy leżących, poprzedniczym ogłoszeniem na trzech terminach dnia 2 Grudnia 1813 roku 2m Stycznia i 2m Lutego roku idącego odprawiać się mająca, dla niestawienia się ochoczych dójść nie mogła; Kommissya jeden ieszcze, i to ostatni termin licytacyi takowey na dzień piętnasty Maia roku bieżącego naznaczyła. Chcący zatem ubiegać się o pomienionych dóbr Possessyą, od dnia 12go Czerwca roku idącego zaczynać się mającą, raczą się na rzeczony termin dnia 15go Maia stawić w Krzemieńcu, w miejscu zasiadania Kommissyi niniejszey. — Inwentarz okazujący stan terazniejszy tych dóbr, oraz warunki licytuacyi podać się mające, są w zwykłych godzinach w Kancellaryi Kommissyi swéy, wolne każdemu interessowanemu do przejrzenia — Dan w Krzemieńcu dnia 6go Lutego 1814 Roku.

(Popisano) Kommissarz Sąd. Eduk. Filip Hrabia Plater.

Pisarz Fr. Rudzki.

2 Wszystkim Kredytorom do masy po zesłym Woyskim Justynie Anforowiczu należnym, oznaymujemy, iż w skutek wydanego Obwieszczenia Sąd Exdywizorski niezawodnie na dzień 26 Aprila terazniejszego roku, dla ukończenia dzieła swego do majątności Zag w Powiecie Wilkomirskim leżącej ziedzie.

Imieniem Sędziego Krogera Regent Sciepura.

Woyciech Hutorowicz b. Exaktor Pttu Wilkom.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątku Star: Pysacha Szenderowicza Obywatela Wileń: naznaczony z reguły Dekretu Remissyynego Ziem: Wileń: od fundum Kamienicy w Wilnie pod Nrem 236 między Jaskową a Żydowską ulicą sytuowanej przybywszy, jako w pierwszym terminie komportacyą wszelkich Dokumentow od dnia 1 Apr: po dzień 1 Maja roku idącego do Kancellaryi

Ziem: Wileń: z oddaniem adinwice Kopii z Spraw na wszystkich Kredytorach i Pretensorach, oraz na samym Star: Peysachu Szen-derowiczu współ z rejestrem majątku ruchomego uznał, persysten-cją do dnia 15 Maja zamierzył i dalsze początkowe ustanowiwszy wyroki, termin powtórnego zjazdu dzień 1 Junii 1814 roku nazna-czył: żeby więc Kredytowie i Pretensorowie do takowego Sądu pod upadkiem swych pretensyow stawali i łączyli się, niniejszą trzy-kratną do Kuryera Litt: podaie awizacyą.

O S W I A D C Z E N I A

2 Wpływ obcey do domu naszego osoby, po- różniwszy zgodne od lat najmłodszych Rodzeństwo, wprowadził smutne emulacyi skutki, z wypadku któ- rych zeszy Ignacy Podkomorzyc Powiatu Włko- mirskiego najmłodszy z braci, cierpiąc po zawar- tym dziale prostytucyą od Kredytorów zesłego Cho- rążego, rozpoczął w roku 1810 w Departamencie 2gim Sądu Głównego Litewskiego proceder, i za od- daniem dwóch starszych braci sched swoich na ta- xę, uzyskał w roku 1812 Dekret Remissyny z prze- znaczeniem jednego Sądu Exdywizorskiego, który, lubo w terminie pierwszego zjazdu w dniu 14 Ja- nuaryi roku terażniejszego złożony, rozpoczął swo- ie Sądownictwo, i o tém przez Awizacyą w Gazecie ogłosił; gdy jednak część znaczna Kredytorów prze- konana o moiey rzetelney chęci ułożenia się, dla u- niknienia prawnych wydatków, nie życzy sobie kon- tynuacyi wzmienionego Sądu, stosując się przeto do żądań słusznych połączonych z obóstronnym dobrem, powodowany też własną chęcią uiszczenia się dwóch zesłych braci, po których z prawa naturalnego ma- iątki do moiego zawładania przysły, i całego ro- dzeństwa Wierzycielom, do jeneralnego układu dzień 9 miesiąca Aprila idącego roku w mieście Wilnie o- bieram — z ufnością, iż wszyscy JWW. i WW Kre- dytorowie sami, lub przez swoich Plenipotentów do- wody należnościów skomunikować raczą, i mając na celu zbliżenie dla siebie satysfakcyi do ułożenia się przystąpią — Ażeby zaś szczerą moia determina- cya, tym pewniejszy osiągnąć mogła skutek, upew- niam, iż Dobra we dwóch Powiatach Włkomirskim i Zawileyskim położone, mogą być postąpione Pra- wem Arendownym, Zastawnym, sprzedawane na Dziedzictwo w całości funda, lub częściami, oraz summy za Obligami mnie należące zostaną przelane.

Benedykt Morykoni Mar. Pttu Zawileyskiego.

L i c y t a c y a

1 Kommissya w Gubernij Wileńskiej za Naywyższym Rozkazem na sprzedaż Dóbr Skarbowych ustanowiona, zajmująca się razem konfiskatą Majątków pozostałych po Obywatelach, którzy na sku- tek Naymłodszejszego Manifestu 12go Xbra 1812go roku do kraiu na wyznaczony termin nie powrócili, ogłasza: iż od Sgo Jerzego to jest: od dnia 23go Aprila do Sgo Michała roku teraż idącego, będą wypuszczane przez publiczną licytacyą więcej dającemu Poko- ie, Stancye, i Szynki ze Sklepani, Stajniami i wozowniami znaj- dujące się w Domach w mieście Wilnie na Skarb zajętych, a mia- nowicie: w Domie Kardynalia: 1mo Siedm Pokoiów na górze od Ulicy Sgo Jana z Kuchnią, Stancyą dla ludzi, Piwnicą, Stajnią i Wozownią. 2do: Trzy Pokoie na górze z Kuchnią i Piw- nicą. 3tio: Dwa Pokoie z Kuchnią na górze od Ulicy Zamkowej. 4to: Na dole od Ulicy Zamkowej dwie Stancye, Kuchnia i Sklep, tudzież dwa Sklepy i dwie Stancye, Kuchnia i dwie Piwnice. 5to: Takoz od Ulicy na dole trzy Pokoie, Sionki i kuchenka. 6to: Je- den Pokoik na dole i kuchenka. 7mo: Trzy Pokoie na dole z Ku- chnią i dwie Piwnice. 8vo: Jedna Stancya z Kuchnią i Piwnicą. — W Domie zowiącym się Porochitański. 1mo: Dwa Szynki i Piwnica. 2do: Dwa Szynki i Piwnica. 3tio: Dwie Stan- cye i Piwnica. 4to: Jedna Stancya czyli Szynk. 5to: Trzy Stan- cye i dwie Piwnice. 6to: Jedna Stancya. 7mo: Dwa Pokoie. 8vo: Jeden Pokoy. — W Domie Grafa Paca. 1mo: Cztery Po- koie od Ulicy na trzecim piętrze z osobną Stancyą dla ludzi, Staj- nią, Wozownią i Piwnicą. 2do: Na tymże piętrze od dziedzina trzy Pokoie i Kuchnia. — W Domie Abramowicza. 1mo: Trzy Stancye na dole i Sklep. 2do: Dwa Pokoie na dole Kuchnia i Piwnica. — Przy tym cały Dóm Piotrowskiego i Wann: życzą- cy zatym niać wyżej wspomniane mieszkania, zechcą samii, lub przez się umocowanych stawac do tężże Kommissyi, od bywającej tym czasowie Sessyi swoje w Izbie Skarbowey Wileńskiej dla licytacyi na termina następne: pierwszy 13, drugi 16, trzeci i ostateczny 18 teraż idącego Msca Marca.

Drzewo do przedania.

1 W Rymszaniętach nad brzegiem Wilii o mil 10 od Wilna w majątku W. Abramowicza jest 60 kop kłód towarnych i 2 kopy brusow w tym roku wy- robionych z wolney ręki do przedania — Po infor-

macyą udadź się można do xiegarni Uniwersytetu na S. Jańskiey Ulicy.

1 W Wilnie znajduje się do przedania wielka Łodka czyli wodny Statek z płaskim dnem, nowy i dobrze budowany, zdatny do utworzenia na nim Pro- mu, czyli też do transportowania wodą różnych ładunkow — Ktoby chciał takowy nabydź, może zgło- sić się w niezwłócnym czasie do Zarządzającego w Wilnie Policyą lub prosto do mieyskiey Rady, w której będzie ten Statek sprzedany.

D O A R E N D Y

1 Folwarki Kapitulne *Dziekaniszki, Swiranki i Stołpienięta* w dożywotniey possessyi JW. Siestrzeń- cewicza Metropolity Arcybiskupa Mohilewskiego, ia- ko Prałata Dziekana Katedry Wileńskiej zostające, wypuszczają się w arendę od terminu Sgo Jerzego, to jest od dnia 23go Aprila roku idącego 1814. Kto chce wyszczególnioną o tém mieć wiadomość; może iey zasięgnąć w Kancellaryi Biskupa Wileńskiego.

3 W imieniu wszystkich Kredytorow mających lokacye z Dekretu Exdywizorskiego na kamienicy Po-Jocherowskiey, podaie się do wiadomości: iż taż kamienica pod Nrem 55 w mieście Wilnie na Zam- kowey ulicy sytuowana od terminu dnia 23 Aprila roku idącego 1814 jest do wypuszczenia w arędę ro- czną, ktoby zatem życzył wziąć pomienioną kamie- nicę w arędę, tedy dla zrobienia umowy i zawarcia kontraktu ma się udać do niżej podpisaney, mają- cey nad taż kamienicą administracyą za Dekretem Exdywizor: massy Jocherowskiey, mieszkającej w własnym domu pod Nrem 110 na Zamkowej ulicy sytuowanym — Datt w Wilnie roku 1814 27 mie- siąca Februaryi. — Zuzanna Lachowiczowa Sekr: b.

D. P.

O G Ł O S Z E N I A

3 Podaie się do wiadomości, iż w majątności Gross- Ekau nazwaney zakłada się tej wiosny pod dozorem JP. Piotra Kockum Fabryka robot miedzianych i ha- mernia. Jeżeliby więc kto podobnych robot potrze- bował, ma się udać do JP. Piotra Kockum do Gross- Ekau, gdzie za mierną zapłatę najlepiej będzie usłu- żony.

1 Roku 1814 dnia 4 Marca W. Xiądz Franci- szek Kochanowski Proboszcz Podbirzański nabył od W. Benedykta Stankiewicza schedę Folwarku Łapi- szek w Powiecie Upitskim sytuow. po Exdywizyi W. Leona Borowskiego Podstolego — Przez niniejszą Awizacyą iako nabywca, uwiadamia wszystkich Pre- tensorów, mających pretensye do W. Benedykta Stan- kiewicza, ażeby stosownie do Ukazów i Praw MO- NARSZYCH w terminie przepisany dla zaspokoie- nia pretensyów, jawili się do W. Xiędza Kochanow- skiego, inaczej po ogłoszeniu trzykrotnym przez Ga- zetę Wileńską utracą swe należności — Takową Awi- zacyą iako Plenipotent podpisuję.

Piotr Łapiński.

2 Dnia 24 Miesiąca Februaryi roku idącego pod- dany JW. Vice Gubernatora Wileń: i Kawalera Bo- biatyńskiego Antoni Chrapowicki wzięty na usługi za chłopca z Folwarku dziedzicznego Pikieliszek w Powiecie Wileń: leżącego, lat 16 mający, wzrostu małego, włosow na głowie ciemnych szatę nosa po- ciąglego, oczu szarych — na którym było odzie- nie płaszczyk szaraczkowy, kurteczka i reytuzi ta- koż szaraczkowego sukna, zbiegł i niewiadomo dotąd gdzie się znajduje — Ktoby o takowym zbiegu po- wziął wiadomość, raczy onego do Policji dostawić.

M o d y

2 Pani Borge Mistrzynia różnych naypiękniejszych mod przybyła z St. Peterzburga do Wilna, robi różne z naywiększym gustem modne Suknie, Kapelusze i wszystkie Damskie ubiory, mieszka na ulicy Trockiey w domu W. Tarnowskiego Nadworn: Sowietnika pod Nrem 397 na pierwszym piętrze od Ulicy.

Od dnia 10go Marca, to jest od następnego wtorku Gazeta Kuryera Litewskiego wydawana będzie w in- nym mieyscu, wchodząc z ulicy Zamkowej naprzeciwko Kościoła S. Jana w pierwszą Förtę do Collegium Me- dicum, na lewo w mieszkaniu dolnem, gdzie będzie znak przybity.